

нега Шкандинавско, где све једномъ по съверномъ характеру обоядисаномъ виду показује се, кое не-Съверцу неприличи. Славянско стихотворство досадъ је у найразличнијемъ виду цветало. У славянскомъ народу стицају се и све христијаскогъ закона партае, цркве, секте, и въројисповѣданја, ту има Православни, Римокатолика, и Протестанта тако, да се узаймно допуњивају, съ једне стране духъ съ млогимъ чувствованијама и строгимъ придржавањемъ положителнога испунијају, а съ друге опетъ изтраживају разумъ све наново побуђују и занимају, и као бореће се силе напредованја рода човеческогъ къ вишему изображенију подпомажу. Кодъ другији европейски народа заузима и влада једна црква съ малимъ изјатијемъ надъ читавимъ народомъ, и даје му обично једностранни правацъ, будући она у њему чувство художества или трошкомъ памети, или ову трошкомъ онога изобрађава. *)

*) Einem romantischen Volke (пише Шиллеръ у својој Историји о одпаду Нидерландске) das durch eine ſüppige, immer junge und lachende Natur und die mannigfaltigsten Zaubereien der Kunst in einem ewigen Sinnengenusse erhalten wird (као у Италији) war eine Religion angemessener, deren prächtiger Punkt die Sinne gefangen nimmt, deren geheimnissvolle Räthsel der Phantasie einen unendlichen Raum eröffnen, deren vornehmste Lehren sich durch malerische Formen in die Seele einschmeicheln; einem Volke im Gegentheil, das durch die Geschäfte des bürgerlichen